

Daniel Grade

**Athenaei Gedanensis Cives, Gente Ac Mente Florentissimos, Sacratioris
Philologiae Amatores Cupidissimos, ... Invitat, M. Daniel Gradius, ...**

Gedani: Stollius, [1700]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn818668482>

Druck Freier Zugang

[Blank yellow label]

Hb
9¹⁻¹²

Hb - 9¹⁻¹²

GEBUNDEN BEI
W. SCHORNACK
ROSTOCK 1/M.
GRÜNER WEG 5.

QUOD BENE FELICITERQUE VERTAT

τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος!

ATHENÆI GEDANENSIS
CIVES,

GENTE AC MENTE
FLORENTISSIMOS,

SACRATORIS PHILOLOGIÆ
AMATORES CUPIDISSIMOS,

ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΕΥΘΟΟΥΣΘΑΙ ΚΑΙ ΥΓΙΑΙΝΕΙΝ

EX ANIMO OPTAT,

EOSDEMQUE

AD

LECTIONES
PUBLICAS,

PRO MUNERIS RATIONE,

IN ACROATERIIS ORDINARIIS

HABENDAS,

QUANTA POTEST HUMANITATE,

INVITAT,

M. DANIEL GRADIUS,
LINGVARUM, GRÆCÆ ET HEBRÆÆ,
PROFESSOR PUBLICUS.

GEDANI,

Excudit JOANNES ZACHARIAS STOLLIUS,
ATHENÆI TYPOGRAPHUS.

Erculeum laudare cum vellet olim ὁ δεινα, Diogenes, cognomento Cy-
nicus, id in sinistram partem, ac inanis operæ argumentum interpre-
tatus exclamasse fertur: *Quis unquam vituperavit?* Cum grano salis,
& restrictione ad æquos tantum iudices, accipienda hæc esse, in dubium
ni fallor, vocabit nemo. Neque enim enunciati hujus veritatem cre-
diderim adeo esse universalem, ut, qui Herculeum vituperaret, inventus

fit in rerum natura plane nullus. Summa petit livor, perfiant altissima venti! Et ut nullam

(a) Peric.
Orat. VI.
P. 301.

mihî, (cum Valent. (a) loquor Arithmæto,) *monstraveris alaudam sine crista: ita multo minus
eximiam virtutem sine livoris stimulis.* Ne ipsum quidem Jovem, quem genitorem Her-
culis fabulosa finxit antiquitas, placere omnibus, εἰ ὄντα, εἰ ἀνέχοντα, Theognis,

(b) p. II. ed.
Helmstad.

homo ethnicus, in sententiis (b) dixit. Dicere idem & nos Christiani, mutato saltem
nomine, possumus de Jehova, DEO nostro Optimo Maximo, ἐν τῷ συλλήθεθην πῶς ἀρετῆ

(c) Mat. V.
45.

ἴ. Solem (c) illæ suum exoriri facit super malos ac bonos, pluviam ille mittit super
justos atque injustos. Non placet tamen omnibus, proh dolor! Macrocosmum
ille variis vestire floribus solet, ita ut prata ridere sapius videantur; & Microcosmum,
Hominem, variis exornat, animi inprimis, dotibus, ita ut hinc inde quædam quasi

prodigia seculi, conspiciantur. Quotus autem quisque est, cui satis-
facere ex asse queat? Laudatur ab his, culpatur ab illis DEUS, in secula laudandus.

O tempora! ô mores! Et de animi quidem humani divinis dotibus dicere dum cœpi,
non possum non, quin sigillatim hic agam de insigni Lingvarum dono. Spiritus

Sancti gratiæ, sine qua nihil est in homine, id tribuendum unice esse, quis ibit inficias?
Satis enim grave testimonium hac de re gentium exhibet Apostolus: (d) εἰ μὴ γὰρ εἴ

(d) 1. Cor.
XII. 8. 10. 11.

τὸ πνεῦμα εἰδὼς δίδοται λόγος σοφίας, — ἐπέρω ἢ γλῶσσαι γλωσσῶν, ἀλλὰ ἢ ἐρμηνεία γλωσσῶν,
πάντα ἢ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν, καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Utinam nunc, reclamante nemine,
liceret nobis etiam atque etiam iterare Diogenis illud: *Quis unquam vituperavit?* Sed

ut non rari apparent nantes in gurgite vasto μισάνθρωποι, sic & μισόγλωπτοι, qui, ut

(e) Apolog.
c. I.

Tertulliani (e) phrasin imitatione exprimam, Lingvas malunt nescire, quia jam ode-
runt. Constituamus nobis ante oculos vetustioris ævi imaginem illam, quam Actorum

Apostolicorum Scriptor θεόπνευτος, Divus Lucas, capite secundo depinxit. Advenerat
primus sub Novo Fœdere Dies Pentecostalis, & effuso, quem promiserat DEUS, Spiritu

Sancto, incipiebant Apostoli loqui aliis lingvis, prout Spiritus ille dabat eis effari
τὰ μεγαλεῖα τῶ θεοῦ. Quid ad hæc spectatores, qui aderant, atque auditores? Non

est, quod denuo quæramus: *Quis unquam vituperavit?* Mirabantur nonnulli hoc
θαυμάτων θαῦμα, & jure quidem meritoque. Sed quid alii? quid Empæctæ ac Cavi-
latores? Parum illi mente sobrii, procacissimaq; lingua sua non in Apostolos duntaxat

πολυγλώττης, sed in ipsum quoque, & vel maxime, Apostolorum Dominum, Lingva-
rum variarum Auctorem sapientissimum, eundemque χάρισμάτων suorum vindicem

(f) Act. II.
13.

acerrimum, injurii criminabantur (f): ὅτι γλεῦκας μεμεσημένοι εἰσὶ. Progrediamur,
his generalioribus missis, ad specialiora. Ex universis nempe, quibus orbis incolæ

(g) v. Wa-
genf. Sot. P.
669. sq. &
783. Hot-
ting. Smeg-
Orient. p. 62.

utuntur, Lingvis, (an septuaginta strictim, communi Judæorum (g) calculo, nume-
randæ sint, nec ne, alius loci est dispicere,) duæ potissimum in censum veniunt, He-
bræa & Græca, palmam ceteris facile præripientes. Tantum enim honoris Lingvis

hisce tribuit DEUS, ut consignari iisdem voluerit Vetus Novumque Sacrosanctæ inter
se & homines Pacis Instrumentum. Sed dicas jam ex abrupto: *Quis unquam vitupera-*

vit? Plus omnino dicis, quam ipsa probat experientia, rerum longa magistra. Ete-
nim, ut vos alloquar, Athenæi nostri Cives præstantissimi, Auditores in posterum ex-
optatissimi, percepistis novissime, cum solenni Oratione munus auspicarer meum,
quanto odio Judæi nonnulli ferantur in studia Græcarum Literarum. Et quid Judæos arguo?

Ipsos inter Christianos etiam repertos esse & Græcæ & Hebrææ Lingvæ Vituperatores,
memoria vobis, quam ex auscultatione nuperrima recentem adhuc habetis, procul

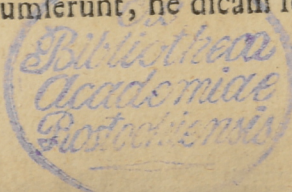
(h) Jef. V.
20.

dubio suggeret. O vero insipidos illos homines! האמרים לטוב רע שמים ארץ (h)
: ומתוק למר Vituperandus profecto ipse est quam maxime, Lingvas hæc qui
vituperat, nunquam satis laudatas. Quæ non ea forsitan intentione profero, quasi

jam in laudes utriusque Lingvæ excurrere paulo longius vellem; quanquam, si id hac
etiam facerem occasione, nec à scopo prorsus aberrarem, nec adeo forem sollicitus de

venia, à benevolo Lectore impetranda. Vidit hætenus orbis eruditus ingeniosos En-
comiastas, qui in rebus ludicris, ridiculis, paradoxis atque abjectis, laudandis & com-
mendandis, tempus consumserunt, ne dicam fefellerunt. Sic, (ut ex Thoma Lanfio

recenset

recenset Georgius, C.F. (i) Rittershusius,) Archippus asini umbram, Passeratius asinum ipsum, Glaucus injustitiam, Polycrates & Isocrates Busridem, Huttenus febrem, Phavorinus Theriaca & quartanam, Maro culicem, Catullus passerem, Ovidius nucem, Diocles rapam, Dio Prusæus Philosophus psittacum, Synesius calvitium, Lucianus vitam parasiticam & muscam, Libanius bovem, Mirandula barbariem, Coelius Calpurnius pulicem, Erasmus *μωρία*, Pirckheimerus podagram, Majoragius lutum, Pierius paupertatem Poëticam, Salerius & Hegedorpius ebrietatem, Heinsius pediculum, alii ejusdem farinae alia encomiis ornarunt & illustrarunt. Quis itaq; vitio mihi verteret, si in laudanda re seria, ut sane est Lingvæ Græcæ Hebraicæque præstantia & utilitas, exercere qualescunque ingenii vires vellem. At enimvero cum æqui, nullisque præconceptis opinionibus fascinati judices causam harum Lingvarum ipsi perorent sufficientissime, malo heic silentium mihi ipsi imponere, atque illorum sententiæ ex animi sententia subscribere, quam verbis multis dicere saltem imperfecta. Audio etiam mihi objici tritissimum illud: *Vino vendibili non opus est suspensa hedera*; & (ut Hebræorum (k) habet *παραμυώδης λόγος*,) *למהגלית דלית לה טימי כל שמשבח*,) *כה פגמה* Margaritam inestimabilem (l) quicung; laudat, dehonestat eam: Nam suo se pretio ipsa satis candidis æstimatoribus commendat. Stimulos interim vobis denuo admoveo, Auditores, curæ meæ commendatissimi, ut, præter Theologiam ac Philosophiam, Lingvarum etiam Studia, & ornamento vobis & usui futura, serio, nec veluti *παραεργον* quoddam, tractetis, ne alienis videre oculis, alienis esitare mandibulis, alienis ingredi soleis opus habeatis aliquando. Theologiam certe præpostero conatu, & successu parum felici aggreditur, qui Lingvis summe necessariis susq; deq; habitis, *quamprimum subsellia classica transcendit, Postillis, Postillis, unice inhiat, & iis quidem à Poëtis magis, quam Prophetis, elaboratis.* Quem studiosæ juventutis nævum, ut mitissimo utar vocabulo, suo jam tempore gravidimus Rostochiensium Theologus, Johannes Affelmannus, (m) deploravit. Deploravit etiam, qui Affelmanno qua ætate superior, celeberrimus ille literarum parens, barbariei hostis & profligator, Erasinus Roterodamus. In elaboratissimo enim Adagiorum opere de *ἀνίπτωις χρεσίων* agens sic commentatur (n): *Proverbium recte usurpabitur in eos, qui vel audacius, vel parum instructi rebus his, quibus oportuit, negotium invadunt: veluti si quis Principis munus capeisset, nulla neque viriutis, neque sapientia, neque rerum usu præditus. Aut si divinas literas interpretari conetur, Græca, Latine & Hebraicæ Lingvæ, denique & omnis antiquitatis rudis & imperitus: sine quibus non stultum modo, verum etiam impium est, Theologiæ mysteria tractanda suscipere. Quod tamen, heu nefas! jam passim plerique faciunt &c.* Paucis deinde interjectis pergens *Ἐπιγραμμὸν* nobis proponit D. Hieronymi. *Qui, cum constituisset arcanas interpretari literas, ne illorū, ut ajunt, pedibus rem tantam aggredereur, — inestimabili sudore irium lingvarum peritiam sibi comparavit. Quas qui ignorat, non Theologus est, sed sacræ Theologiæ violator. Ac vere manibus pariter ac pedibus illorū, rem omnium maxime sacram, non tractat, sed profanat, conspurcat, violat. Maneant hæc alta mente reposta penes vos, qui scientiarum omnium Reginæ, sacræ inquam Theologiæ, estis mancipati! Virorum in Anglia quondam clarissimorum, & Johanni Capnioni, (o) primo in Germania Hebraicarum, Græcarumque, & aliarum bonarum literarum instauratori amicissimorum catalogo inferuntur, quidem: M. Gvilielmus Grocinus, Theologus, Thomas Linacrus, Medicus Regius, Cutbertus Dunstanus, vel Tonstallus, JCrus, Archi-Episcopi Cantuariensis Cancellarius, Gvilielmus Latamerus, Theologus, Johannes Colerus, Decanus S. Pauli Londini, Thomas Morus, Londoniensis Judex & Advocatus disertissimus, Andreas Ammonius, Secretarius Lucensis doctissimus; sed addita hac clausula: *Omnes sciunt Græce, excepto Coleto.* Quem tamen pœnituisse hujus incitæ propria loquitur ipsius confessio, his ad Erasmus (p) verbis expressa: *Nunc dolor me tenet, quod non didicim Græcum sermonem, sine cujus peritia nihil sumus. — Applicabo me, si poteris, & adjungam laicis tuo, exhibeboque me tibi discipulum, etiam in discendo Græce: quanquam jam provecus ætate, & prope senex, memor Catonem senem Græcas literas didicisse: agnoscens etiam te, qui es mecum par ætate & annis, nunc Hebraicis literis te dare.* Vos vero, Cives ornatissimi, in juvenili adhuc ætate *ἀνδελφῶδες*, operam dantes sedulo, ut omnes sciatis Græce & Hebraice, excepto nemine. Vereor alias, ne id neglectui habentibus ruborem incutiat quarundam è sexu sequiore docta curiositas, quæ, non vernaculo, aut Latino dicendi genere contenta, in ipsius etiam Græcisimi ac Hebraicisimi adyta penetravit. Galeno (q) affirmante, *διγλωττός* (r) *πῆς ἐλέγετο πάλαι, καὶ ἴαυμα τὸτ' ἦν, ἀθροῦσθ' εἰς ἀπερίωθ' ἀφ' ἑλῆκ' ὄσο*, *Bilingvus olim quidam dicebatur: eratque res miraculo mortalibus, homo unus duas exacte lingvas tenens.* Quid obsecro dicturus Princeps ille Medicorum? si redivivus duobus retro seculis vidisset, vel *Olympiam Fulviam Moratam*, Virgilia patria ortam, fœminam clarissimam, de qua Jacobus Micyllus, Græcæ Lingvæ Professor Heidelbergensis: *Addiderat Musis Græcorum scripta Latinis, Et pariter lingua docta in utraque fuit; vel Annam Mariam Schurmanniam, Virginem à literis maxime nobilitatam, quam meministis me nuper, cum de cathedra differerem, sed ὡς ἐν παραδῶ tantum, salutare. Hæc (s)**

(i) In Differt. Hist. Philol. de φιλιμασι, p. 1.
(k) v. Buxt. Lex. Talm. col. 1250. & Flor. p. 150.
(l) Cum Matthæo, c. 13, 46. diceret *παραμυώδης*; nam Talmudicū *טימי* ex Græco *πυρί*, *pretium*, originem ducit. (m) v. König. præfat. in Theolog. pol. (n) fol. 684. col. 2. ed. Franc.
(o) v. vitam ejus, scriptore Joh. Hen. Majo, Theologo nunc Giesfeno, p. 94. sq.
(p) L. II. Epist. 12. col. 114. sq. ed. Lond. fol.
(q) L. 2. de puls. diff.
(r) Ad eum modum *Cecrops Atheniensis* vocabatur *διφύος*, gemina quasi natura, v. Ant. Cregut. Revel. arcan. p. 265.
(s) v. ejus Judæos, opusc. p. 342.

Judæos, Arabesque, Syros, Grajosque, Britannos,
Cumque Italis Gallos, Aufoniosque leg. r.
Et legisse parum, sua gaudet & audet ad illos
Scripta dare, & Civis nomine digna legi.

Quarum Charitum lateri nunc tertiam è recentioribus jungo, *Helenam Sibyllam Wagenfeiliam*, Joh. Christ. Wagenfeilii, (at quanti Viri!) filiam, cujus laudes sic decantat Magnus Daniel Omeifius, Morah. & Eloqu. Professor Altdorfinus:

— — — — — lingua
Non patria, aut Romana fatis; non sufficit uno
Ore loqui; minor est simplex facundia voto
Virginis; Argolicas etiam doctissima voces,
Hebræasque legit, Gallosque ad proelia lingvæ
Provocat, antiquis olim annumeranda Sibiylis.

Quid vobis jam animi, Juvenes florentissimi? Habetis certe, quod mirari, quod imitari etiam possitis. Agite ergo, & duas ad minimum, præter Latinam, Lingvas vobis reddite quam familiarissimas! Nollem id discatis Christiani, & discere tamen quodammodo potestis, ex homine gentili,

(1) L. 2. de Ovidio (1) scilicet monente:
arte am.

Non levis, ingenûas pectus coluisse per artes,
Cura sit: & Lingvas edidicisse duas.

Quas ille intellexerit, inquirat, cui vacat: ego, ad Græcam Hebraicamq; habito respectu, parænesin hanc ingenuis mentibus cupio semper obveriari. Neq; enim hodie tanto vobis ære constabunt lingvæ duæ, quanto quidem unica quondam constitit Johanni Reuchlino, qui Hebraicam ex Judæo Romæ

(u) Epist. ad
Dionys. fract.

didicit, non sine insignis, ut ipse (u) fatetur, *mercedis impendio*. Melanchthon tradit, eum *διδαν[ε]α* dedisse pro singulis horis singulos aureos. Tantum, inquam, auri sumptuumve à vobis non est destinandum Hebræis, Græcisq; aut aliis etiam literis, quandoquidè Magnific. atq; Amplif. urbis hujus Procerum Munificentia & Liberalitate aditus vobis, ad apertas Musarum januas, *כלוא כסף וכלוא מחיר* patet. Arripite proinde ansam ambabus manibus, vestraq; frequentia, immo & attentione, excitata meam quoq; promptitudinem, Vobis, ó Summa laborum meorum, inferviendi, drachmula ista, quam in me DEUS benignissimus contulit, in vos vero ut impendam posthac, vi ac tenore gratiolæ ad Spartam Professoriam vocationis Patroni & Mæcenates mei Maximi, quibus denuo, interprete publico hoc programme, gratias persolvo quam devotissimas, volunt jubentque. Ut autem eo melius de via, in posterum nobis calcanda, instruamini, en accipite hunc quasi prodromum! Palmaria nempe cura nostra atque industria occupabitur in enodando Testamento, Veteri Hebraico, & Novo Græco. Cordatioribus enim multo gratius est: *si vel unum dictum S. Scripturæ difficultatibus aliquibus obstructum explicaveris, quam si mille profanorum Scriptorum loca depravata correxeris*; quod Ilaacum Casaubonum à Patre suo, in Galliis verbi ministro, cum notas in Diogenem Laërtium ipsi transmississet, responsi loco tulisse, ex ejus ore memorat Abrah. Sculterus, & ex hujus observationibus venerandus Lipsiensium Theologus, Johannes Olearius. (x) In *Suprema* igitur *Curia* *כיר* (y) in docendo methodum imitaturus à *Mose* exordiar, mundi nascentis Historico. Hujus Librum primum, divinissimam *Genesin*, præmissa semper, sine qua Scriptura non potest intelligi Theologice, tractatione Grammatica, quam statim excipient amenitates & controversiæ Philologicæ, è versionibus celebrioribus, Græca potissimum *των ἐδομητων*, Chaldaicisque Targumim decerpendæ, succincte interpretabor. In Græcis proficiendi materiam suppeditabit primus Evangelii Scriptor, *Matthæus*, ex publicano Apostolus, quem propria Novi Testamenti luce, Veterisque Hebraici, nec non LXX. Senum, Librorum insuper Apocryphorum, phrasi ac constructione homogenea, observationibus denique, ex Versione Syriaca longe utilissima depromtis, illustrabo. Succedent suo tempore pensa quædam, & profæ & ligatæ orationis, ex Ecclesiasticis Scriptoribus, sive *Paribus Græcis*, profanisque *genium Auctoribus*, in usum communem seligenda. *Secundæ* autem, quam dicunt, *Classis* Alumnis celeberrimi Dn. D. *Henrici Opii*, Præceptoris quondam mei, atque etiamnum Fautoris in Academia Holsatorum summe venerandi, *Biblia Parva, Græco-Latina*, exponam, methodo hæctenus mihi usitata, quæ consistit in accurata Textus lectione, ejusdem analysi Grammatica, vocum singularum, phrasiumq; integrarum, repetitione ac variatione. Eodem filo duce intromittam illos in Sanctuarium Novi quoque Fœderis, initium facturum eidem à *Matthæo* Græco. Ceterum, cum inter tria illa Studiosi cujuscunque artis requisita, *Φύσις, μάθησις, καὶ ἀσκησις*, postremum, videlicet exercitatio, sit studiorum quasi anima, proponam quavis hebdomade unum alterumve argumentum, vel è *Latino in Græcum*, vel è *Græco in Latinum sermonem*, proprio Marte convertendum. Nimirum sic explorabitur omnium optime, quid valeant humeri, quid ferre recusent. Ne autem domum extruamus sine fundamento, adhibendum erit, in Græcis, *Compendium Grammaticæ Wellerianæ*, à Præceptore ac Prædecessore nostro meritissimo, Dn. *Wolfgango Rosteufero* *זעל* concinnatum; in Hebraicis vero, *Hodegeticum* nostrum *Hebræum*, typis propediem exscribendum. Atque his, quos dixi, Laboribus Publicis dicatæ sunt horæ, in Curia quidem *Prima*, diebus Martis II. Jovis VIII. Veneris IX. & III. in *Secunda* autem, diebus Lunæ VIII. & III. Martis VIII. Jovis IX. Adeste igitur omnes, armis necessariis, h. e. Libris instructi, & à genio illorum toto vos animo abhorrire facto ipso declarate, apud quos *Initium fervet, Medium tepet, Ultima frigidat*. Valet ex voto! *יהוה נעם יהוה אלהינו עלינו* (z)

(x) Præf. in
Exercitat.
Philol. p. I.
(y) Luc.
XXIV. 27.

(z) Pf. XC.
17.

יהוה נעם יהוה אלהינו עלינו P. P. Domin. XIX. p. Trinit.
A. E. C. cl̄o lo cc.

[Faint, illegible text on a small paper label on the spine]

stituerent, in quibus formaretur in provinciis iuventus,
 manisque institutis ac legibus imbueretur. Atque hinc Fl.
 spasianus Imp. luculenta primus Latinis Graecisque Rhetor-
 us constituit stipendia, quae post eum philosophis quoque
 Antoninus decrevit. (d) Constantius Chlorus Imp. Eu-
 nium Rhetorem ex aulae luce in scholae umbram lautissi-
 o stipendio misit, ut Maenianam scholam, Bagaudico tu-
 ultu vastatam restauraret. (e) Julianus Imp. apostatae no-
 ne notabilis, cum aegre vellet rei facere Christianae, Christia-
 rum occludebat scholas, scriptoresque profanos explicari pro-
 ebat, ne ex hisce superstitione pagana absurdae impietatis ar-
 eretur. (f) Neque vero eius rei causa fuit, quod provide-
 prudens Imperator gliscens iam iniquitatis mysterium, &
 antum mali Ecclesiae atque reipublicae immineret ex ma-
 rorum disputationibus, quod peruerse tradit aliquis Oron-
 . (g) Justinianus Imp. cum magnos in templorum sub-
 uctiones sumptus conferret, eosque ut colligeret, stipendia
 rtium Magistris detraheret, factum est, ut scholae
 querentur, & rusticitas dominaretur, quod Zo-
 didit Jo. Avrowsmith. (h) Sub idem tempus bar-
 , qualesdum Romanis erant, Germani omnes,
 omanorumque prouincias, Hispaniam, Galliam
 que, inuaserunt & occuparunt, scholasque oppres-
 gnauit hinc barbaries per longum seculorum de-
 n alibi, tum in Germania imprimis, donec Frid-
 V. potius aevo literae renascerentur, & passim con-
 ademiae, Graecique exules literas Graecas Italiae
 Lux literarum uti occasionem praebuit desideratae
 formationi, ita haec illarum auctus & ornamenta
 Lutherus enim nugae scholasticas non improba-
 eiecit; Sed Germaniae quoque in oppidis, qui fu-
 stratus, grauitate cohortatus, scholas ut erige-
 neque adeo uti de religione, sic de literis etiam me-
 eque enim dubium habet, quin maiori studio at-
 u literae ac disciplinae fuerint excultae in scholis at-
 uis, emendata ubi obtinuit religio, quam Romani
 ecretis ubi sunt addicti, Galliam si exceperis, quae
 ficis ceruicem penitus nunquam submitit, & vel
 e reformationum, quos diu ciues habuit, excitata fuit.
 haec Quedlensis ciuitas, cum reformationis vrge-
 duas scholas, alteram in veteri, alteram in noua urbe,
 prima femina emendatae religionis a Rectore, Leo-
 ne, sparsa sunt.

in V. Vespas. c. xliii. Casaubon. in h. l. p. 553. e) Panegy. Veter.
 e est Eumenii pro restaur. scholis p. 55. l. edit. Cellar.

r. Io. Petr. Ludwig Diss. de edicto Iuliani contra philosophos Christia-
 al. 1702. nostra obi. in Miscell. Lips. To. IV. p. 195. g) Unpartheische
 ncken von der alten und neuen Gelehrsamkeit / p. 27. h) Tactic.
 p. 344. i) To. II. Altenb. p. 804. *) Hallbauer Diss. ecclesia Luth-
 olitoris literaturae patrona, Jen. 1717.

